

अथ सप्तमोऽनुवाकः ।

(१) षष्ठे मुखविमार्जनमुक्तं । सप्तमे होमा उच्यन्ते । कल्पः ।
अथैकविंशतिमाहुतीर्जुहोति, असवे स्वाहा वसवे स्वाहे-
त्यनुवाकेन प्रतिमन्त्रं । पाठस्तु । “असवे स्वाहा वसवे स्वाहा ।
विभुवे स्वाहा विवस्वते स्वाहा । अभिभुवे स्वाहाधिपतये
स्वाहा । दिवाम्यतये स्वाहाऽहस्पत्याय स्वाहा । चाक्षुष्यत्याय
स्वाहा ज्योतिष्यत्याय स्वाहा । राज्ञे स्वाहा विराज्ञे स्वाहा ।
सम्राज्ञे स्वाहा स्वराज्ञे स्वाहा । शूषाय स्वाहा सूर्याय
स्वाहा । चन्द्रमसे स्वाहा ज्योतिषे स्वाहा । सऽसर्पाय स्वाहा
कल्याणाय स्वाहा । अर्जुनाय स्वाहा” ॥ १ ॥ इति । असुव-
सुप्रमृतयश्चित्यस्याग्नेर्मूर्तिविशेषः ॥ ‘असुः’ प्राणः तद्रूपाया-
ग्नये, स्वाहुतमिदमस्तु । ‘वसुः’ जगन्निवासहेतुः । ‘विभुः’
वैभवहेतुः । ‘विवस्वान्’ विशेषेण निवासहेतुः । ‘अभिभूः’
शत्रूणामभिभविता । ‘अधिपतिः’ अधिष्ठाय पालयिता । ‘दि-
वाम्यतिः’ द्युलोकपालकः । ‘अऽहस्पत्यः’ पापात् पालयिता ।
‘चाक्षुष्यत्यः’ चक्षुषतां स्वामी । ‘ज्योतिष्यत्यः’ ज्योतिष्यतां
नक्षत्रादीनां स्वामी । राज्ञे इत्यादिशब्दाश्चत्वारः पूर्ववत् ।
‘शूषः’ बलं । ‘सूर्यः’, ‘चन्द्रमाः’, उभौ प्रसिद्धौ । ‘ज्योतिः’
प्रकाशः । ‘सऽसर्पः’ सम्यक् प्रापणीयः पदार्थः । ‘कल्याणं’ मङ्गलं ।
‘अर्जुनः’ श्वेतवर्णः, एतेभ्यो मूर्तिविशेषेभ्यः स्वाहुतमिदमस्तु ॥

इति सप्तमोऽनुवाकः ।